

Z právní praxe.

Přehled judikatury Nejvyššího soudu*).

Advokát — disciplinární.

Pro posouzení, zda jednání advokáta je na úkor cti a vážnosti stavu, je rozhodnou jen podoba, v níž se jeví dotčené jednání třetím osobám jednáním dotčeným. Pohrůžka trestním oznámením sama o sobě není zlehčením cti a vážnosti stavu, je-li advokát přesvědčen, že trestný čin, jehož udáním hrozeno, byl spáchán a způsobil škodu, o jejíž náhradu jde. (Rozh. ze dne 21. prosince 1933, Ds II 2/32.)

Alimentační zákon.

Předpokladem trestnosti podle § 8 zák. č. 4/1931 je povinnost obviněného vyživovati nebo zaopatřiti jiného.

Matka nemanželského otce není právně zavázána vyživovati jeho nezl. nemanželské dítě (§ 166 obč. zák.); není proto podmínkou trestného činu podle § 8 cit. zák.; podporovala-li onoho svého syna, takže si nehleděl výdělečné činnosti, uložené mu v § 1 cit. zák., může to mít podle § 3, odst. 1. alim. zák. pro ni za následek jen civilněprávní závazek za dávky oprávněné osobě příslušející, nečiní ji však odpovědnou trestněprávně. (Rozh. ze dne 6. listopadu 1933, Zm II 355/33.)

Autorské právo.

Pořadatelem ve smyslu § 45 aut. zák., odpovědným za hudební produkce ve svém hostinci, je, kdo hudebníky objednal a poskytl jim odměnu i místnost k provozování hudby, poplatky za produkce zapravoval a větší návštěvu z toho těžil, třebaže hudebníci nebyli smlouvou zavázáni, by u něho hráli. K nedovolenému zásahu stačí, že hudebníci použili melodie chráněných skladeb tak, že bylo rozoznati, které skladby se hrají, třebaže způsob přednesu nevyhovoval požadavkům, odpovídajícím dokonalému hudebnímu přednesu. (Rozh. ze dne 9. října 1933, Zm I 712/31.)

Devisové předpisy.

Rozsudek, kterým se v zásadě uznává platební povinnost žalovaného, nedotýká se nijak povinností stran z devisových předpisů. (Rozh. z 3. listopadu 1933, Rv I 1944/33.)

Dítě.

Rozhodnutím nejvyššího správního soudu, že násilné odnárodňování dítěte povinného školou, zakázané v § 134 ústavní listiny, není v tom, že ve Slezsku svěřuje otec dítě do výchovy školy s vyučovací řečí, neodpovídající jeho národnosti, jest pravoplatně rozřešeno, že otec, jednající takto, neporušil veřejnoprávní nárok dítěte na výchovu. Pro otázku, zda otec porušil soukromoprávní povinnost k výchově dítěte a

*). Rozhodnutí Rv a R jsou civilní, Zm trestní.

zda zneužil moci otcovské, dav dítě povinné školou zapsati do obecné školy s vyučovacím jazykem neodpovídajícím jeho národnosti, jest rozhodujícím jen zájem dítěte. (Rozh. z 11. listopadu 1933, R II 443/33.)

Dražba v nucen á.

Postupovati podle §§ 134, odst. 3. a 101 ex. ř., jest jen, je-li dražební řízení podle stavu pozemkové knihy neproveditelné. K takovému postupu neopravňuje však pouhý nesouhlas mezi knihovním a skutečným stavem. Okolnosti, že tančírna, postavená na jedné nemovitosti, zasahuje některou svou částí i na pozemek připsaný jinému, není knihovním závadou, činící dražební řízení té neb oné nemovitosti neproveditelným. — Je-li exekuce vedena proti oběma vlastníkům těchto nemovitostí, lze po případě provésti společný prodej obou nemovitostí. Při tom jest rozhodující jen, zda tento způsob dražby je přiměřený stavu věci a zda od něho lze očekávati docílení co největšího výtěžku dražby. Nesouhlas povinných, který není věcně odůvodněn, nemůže tomu brániti, aby soud na návrh vymáhajícího věřitele neupravil v tomto smyslu dražební podmínky. Je-li povolen společný prodej obou nemovitostí, bude pro rozvrh nejvyššího podání rozdělití výdražek za obě nemovitosti na dvě rozvrhové podstaty podle poměru odhadních cen obou nemovitostí a musí proto před rozvrhem býti zjištěna odhadní cena každé z nich s onou částí společně tančírny, která jest na ní postavena. (Rozh. z 2. prosince 1933, R I 1140/33.)

Exekuční novela.

Ustanovení § 1 zákona č. 1/1933 Sb. z. a n. platí i pro dražbu první, i pro dražbu opětnou, zůstala-li první dražba (provedená za účinností zák. č. 1/1933 Sb. z. a n.) bezvýslednou nebo nesplnil-li vydražitel dražební podmínky. (Rozh. ze 17. listopadu 1933, R I 1092/33.)

Chudá strana.

Bylo-li právo chudých odňato, není, třebaže se tak stalo teprve druhou stolicí, dovolací rekurs vyloučen. Na udělení práva chudých mají nárok jen osoby fyzické, nikoliv i konkursní podstata (její správce). (Rozh. z 10. listopadu 1933, R II 407/33.)

Jazyk státní.

Ředitelství cizozemské pojišťovací akciové společnosti, jež jest zapísáno v tuzemském obchodním rejstříku též jazykem státním, nelze přiřznati právo menšinového jazyka. (Rozh. z 10. listopadu 1933, Rv I 1076/32.)

Konkurs.

Určil-li konkursní komisař jednak odměnu a hotové výlohy správce konkursní podstaty, jednak vyslovil, že to i ono jest pohledávkou za zvláštní podstatou, rekursní soud však zamítl (správně odmítl) návrh správce konkursní podstaty pro nepřislusnost konkursního komisaře, maje za to, že příslušným je exekuční soud, jest dovolací rekurs v obou směrech přípustný. O otázce, zda se pohledávka za podstatou vztahuje na podstatu společnou či zvláštní, rozhodne, i když v tomto směru není pochybností, konkursní komisař výlučně. To platí i tehdy, byla-li věc, náležející ke zvláštní podstatě podle § 121, odst. 3. a 4. konk. ř., prodána exekučním soudem. (Rozh. ze 7. prosince 1933, R I 1177/33.)

Povinný upadnuvší do konkursu jest oprávněn žádati o vyloučení věci z exekuce z důvodu § 251, č. 6 ex. ř. i bez souhlasu správce kon-

kursní podstaty, ba i proti jeho vůli. Zánik zástavního práva vymáhajícího věřitele podle § 13, odst. 1. konk. ř. je jen podmíněný, bude-li konkurs ukončen jiným způsobem než zrušením podle § 166 konk. ř. Nezaniklo-li dosud zástavní právo bezpodmínečně, zůstává vymáhající věřitel účastníkem exekuce a jest oprávněn zaujati stanovisko k návrhu dlužníka na vyloučení movitých věcí hmotných, k nimž nabyt exekucí zástavního práva. Opírá-li se vymáhající věřitel proti navrženému vyloučení věcí z exekuce, nebyl exekuční soud oprávněn zrušiti exekuci jen z důvodu, že ostatní vymáhající věřitelé, pokud na ně ustanovení § 13 konk. ř. vůbec nedopadá, mlčky podle § 56, odst. 3. ex. ř. s vyloučením věcí z exekuce souhlasili. (Rozh. z 10. listopadu 1933, R. I 1074/33.)

K r á d e ž.

Hlavou rodiny, oprávněnou žádati potrestání pachatele ve smyslu § 463 tr. zák., není matka, nýbrž otec, třebaže otec je bez zaměstnání a nic nevydělá a matka rodinu živí a domácnost řídí (§ 91 obč. zák.). (Rozh. ze dne 9. října 1933, Zm II 205/32.)

K ř í v é s v ě d e c t v í.

Svědék je podle zákona [§ 199 a) tr. zák.] povinen, by u soudu vypovídal takovou pravdu, jak jí sám poznal, a nikoliv, jak mu ji napovídal někdo třetí. Křivě vypovídal i svědek, jenž proti svému lepšímu přesvědčení potvrzuje, že ví něco z vlastního poznání, třebaže to, co tvrdí, bylo objektivně pravdivé. Svědek vypovídal křivě i, vydával-li výslovně nebo mlčky za zjevení vlastních smyslových postřehů údaje o skutečnostech, o kterých se dověděl jen sdělením osoby jiné. (Rozh. ze dne 31. října 1933, Zm I 140/33.)

K u p n í s m l o u v a.

Odepřel-li kupitel spolupůsobiti ke splnění kupní smlouvy, jež bylo podmínkou splatnosti kupní ceny, neodvolav včas zboží nebo nesloživ včas záruční listinu, zmařil tím placení samo a byl v prodlení s placením. Prodátel může tu uplatňovati nárok na náhradu škody podle čl. 354 obch. zák. jen, prodal-li zboží podle čl. 343 obch. zák. (Rozh. ze dne 4. května 1933, Rv I 9/32.)

L h ů t a § 285 tr. ř.

Žádal-li obžalovaný, ohlašuje zmateční stížnost, aby k jejímu provedení byl ustanoven zástupce chudých a jem u doručení opis rozsudku, byl tím podle § 285 tr. ř. počátek osmidenní lhůty ku provedení zmateční stížnosti odsunut až do doby, kdy opis rozsudku bude skutečně obhájci doručen; účinek ten nemohl býti zmařen ani tím, že vyhotovení rozsudku bylo snad ponecháno v rukou obžalovaného. (Rozh. ze dne 7. prosince 1933, Zm I 1011/33.)

L í t o s t ú č í n n á.

Předal-li pachatel (§ 183 tr. zák.) dříve, než o jeho zpronevěře zvěděla vrchnost, poškozenému s jeho souhlasem místo zpronevěřených peněz k volné dispozici inventář usedlosti své a své manželky, může býti účasten beztrestnosti pro účinnou litost (§§ 187, 188 tr. zák.), třebaže náhrada škody byla tu dána i ze jmění jeho manželky — ovšem za jeho činného spolupůsobení — a třebaže poškozený proti úmluvě použil výtěžku k zaplacení jiné pohledávky než z oné zpronevěry. (Rozh. ze dne 25. září 1933, Zm I 480/32.)

Maření exekuce.

Vhodnými předměty svémoci ustanovením § 3 zák. č. 78/1883 stíhané jsou i věci movité, jež byly jako příslušenství nemovitosti popsány a oceněny v protokole o exekučním odhadu oné nemovitosti (zabavením po rozumu § 3 zák. o nař. ex. je i popsání příslušenství, provedené v dražebním řízení nemovitosti) i odpovědnost za onu svémoc není tu rušena ani úmyslem pachatele, že opatří do dražby stejnorodou a rovnocennou neb alespoň podle zásad řádného hospodaření náležitou náhradu, ani skutečnosti, že po oné svémoci byli zúčastnění věřitelé uspokojeni, nebo že nejsou zmenšením příslušenství nikterak ohroženi. (Rozh. ze dne 31. října 1933, Zm I 1032/32.)

Násilí veřejné.

Nebezpečí podle § 87 tr. zák. není dáno již bezprostředním ohrožením života, zdraví nebo bezpečnosti lidí takovým činem, jemuž je takové ohrožení přímým účelem, nýbrž vyžaduje se, by vzniklo pro chráněné statky nebezpečí jiného druhu než jejich bezprostřední ohrožení činem samým; k pachatelovu činu musí přistoupiti okolnosti, jimiž je dáno obecnější nebezpečí (podle záměru pachatelova vytvořen stav budící obavy, že bude mít v zápětí následky § 85 b) tr. zák.). Jen skutková podstata dokonaného zločinu § 87 tr. zák. vyžaduje, by pachatel nebezpečí v § 85 b) tr. zák. naznačené skutečně způsobil; šlo-li pachateli dle jeho záměru o to, přivoditi činem (hozením kamene na četnický kordon) ono obecné nebezpečí, jde o pokus zločinu § 87 tr. zák., jestliže ono nebezpečí nevzešlo, ale po případě vzejíti mohlo. (Rozh. ze dne 30. října 1933, Zm I 301/33.)

Nekalá soutěž.

Není závady, by výrobce (pekař) nevyrobil pro určitého spotřebitele na jeho objednávku zboží lepší nebo horší jakosti, než přichází obvykle do oběhu, jen když neporušil poměr mezi jakostí a cenou, který je určen zvláštními předpisy pro normální provoz a váže všechny soutěžitele. (Rozh. z 1. prosince 1933, Rv II 111/32.)

Nesporné řízení.

Nepřípustnost dovolacího rekursu podle § 46 (1) druhá věta zákona ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., není omezena jen na rozhodnutí druhé stolice o nákladech soudního řízení, nýbrž se vztahuje i na rozhodnutí o poplatcích za úkony notářské. (Rozh. z 2. prosince 1933, R I 1001/33.)

Obecní zřizenci.

Nebyla-li volba prozatimního zřizence obce v Čechách provedena hlasovacími lístky, nestalo se prozatimní ustanovení obecním zřizencem platně. Tato neplatnost nebyla zhojena tím, že příslušné usnesení obecního zastupitelstva nabylo moci práva. (Rozh. z 30. listopadu 1933, Rv I 1625/32.)

Obchodní pomocníci.

Zaměstnavatelovo právo žádati, by mu zaměstnanec vydal bezprávně přijatou provisi nebo odměnu, nezávisí na průkazu, že zaměstnanec za přijatou provisi nebo odměnu vykonal také činnost pro třetí osobu, od níž provisi nebo odměnu obdržel. Záleží jen na tom, že odměna nebo provise, již zaměstnanec přijal od toho, s kým uzavřel nebo zprostředkoval obchod pro zaměstnavatele, byla přijata bezprávně. Zaměstnavateli přísluší právo, stanovené v § 13, druhý odstavec, zák. o obch. pom. nejen tehdy, byla-li mu způsobena skutečná škoda. Zaměstnavatel

má vždy proti zaměstnanci nárok na vydání provise, zaměstnancem bezprávně přijaté, ale nárok na náhradu škody by mohl vedle toho uplatňovati jen potud, pokud jeho škoda převyšuje provisi (odměnu) bezprávně přijatou. (Rozh. ze 17. listopadu 1933, Rv I 1719/31.)

O b e h o d y.

Podnikatelé staveb provozují obchody ve smyslu čl. 271, č. 1 obch. zák. a čl. 272, č. 1 obch. zák. Lhostejno, zda podnikatelé provádějí stavbu z materiálu jim dodaného stavebníkem či z vlastních k tomu účelu nakoupených materiálů. (Rozh. z 5. května 1933, Rv II 905/31.)

O b ž a l o b c e s o u k r o m ý.

Třebaže soukromý obžalobce musí učiniti opatření, aby byl u hlavního líčení přítomen, není „nedostavením se ke hlavnímu přelíčení“ po rozumu § 46, odst. 3. tr. ř., nebyli-li pro zvláštní místní poměry a pod. přímo v jednacím síni, nýbrž stačí (i v řízení přestupkovém), dostavil-li se zavčas do její bezprostřední blízkosti, kde bez jakékoliv námahy a pátrání mohlo býti ve stanovenou dobu jeho dostavení se k projednávání věci zjištěno (čekal na chodbě přede dveřmi jednacím síně). (Rozh. ze dne 31. října 1933, Zm I 603/33.)

O d k l a d e x e k u c e.

I farář jest zemědělcem ve smyslu zák. č. 74/1933 Sb. z. a n., tvoří-li většina jeho příjmů výtěžek jím obhospodařovaných nemovitostí. (Rozh. ze 24. listopadu 1933, R I 1023/33.)

O c h r a n a n á j e m c e.

Stát, používající najatých místností k účelům vyučovacím, nevykonává v nich „povolání“ ve smyslu čl. I, § 4 (2) zákona č. 210/1931 Sb. z. a n. Slovem „byty“ v § 4, odst. (1.), č. 2 zákona č. 210/1931 nerozumí jakékoli místnosti, nýbrž jen místnosti, určené k bydlení, jichž nájemník užívá buď jen k bydlení, nebo zcela neb zčásti k výkonu svého povolání. Jiné místnosti než byty a samostatné provozovny, jež nelze podřaditi pod žádné z ustanovení § 4 zákona č. 210/1931 Sb. z. a n., zejména i místnosti, najaté pro státní školu, zůstaly i po 1. lednu 1933 pod záštitou zákona podle všeobecných ustanovení §§ 1, 4 a 30 zákona č. 44/1928 Sb. z. a n. (Rozh. ze 24. listopadu 1933, R I 1108/33.)

Nájemnice, která pronajímá jednotlivé pokoje bytu podnájemníkům a pro ně vaří stravu, nevykonává v bytě „povolání“ ve smyslu čl. I, § 4 (2) zák. č. 210/1931 Sb. z. a n. (Rozh. ze 24. listopadu 1933, Rv I 2097/33.)

O c h r a n a r e p u b l i k y.

Vybízením ke hromadnému neplnění veřejnoprávních povinností ve smyslu § 15, č. 1 zák. na ochr. rep., je i vybízení dětí ke školní stávce.

Nepravdivou po rozumu § 1, č. 2 a 3 zák. na ochr. rep., je zpráva i tehdy, když sdělený příběh nabývá zamlčením nebo změnou i jen některých jeho složek tvářnosti jiného příběhu a takto je v rozporu se skutečnými událostmi, ke kterým se zpráva vztahuje. (Rozh. ze dne 23. října 1933, Zm I 64/32.)

Ustanovení § 6, č. 4 zák. na ochr. rep. nepředpokládá, že příčinou skutečně nastavší nebo hrozící známosti vojenského tajemství cizí moci byla (hrubá) nedbalost pachatele přímo v zachování dotyčného vojenského tajemství; stačí jakákoliv jiná (hrubá) nedbalost, bez níž by nebylo došlo k prozrazení nebo nebezpečí prozrazení vojenského tajemství, je-li jen

prozrazované nebo prozrazené tajemství z předmětů, opatření nebo skutečností, jež uchovávatí v tajnosti je povinen i pachatel, o jehož nedbalost jde. Nedbalostí jest i neosvědčení povinné opatrnosti, najmě úplné i částečné opominutí úkonů, jež byly pachateli — závazným proň předpisem nebo příkazem — uloženy (předepsány, nařizeny) za účelem zabezpečení toho kterého právního statku. (Rozh. ze dne 8. listopadu 1933, Zm II 226/32.)

Hanobení republiky a českého národa ve smyslu § 14, č. 5 zák. na ochr. rep., byl-li v souvislosti s výtkou, že prý bylo pokojné německé obyvatelstvo přepadeno „poštvanými českými bandami“, označen postup zodpovědných státních činitelů jako plánovitě úsilí o úplné zbavení německého lidu práv ústavou mu zaručených. (Rozh. ze dne 29. listopadu 1933, Zm I 21/33.)

Jde o zločin přípravy úkladů o republiku podle § 2, nikoliv jen o přečin § 17, č. 1 zák. na ochr. rep., přistoupil-li kdo za člena úderného oddílu (Sturmabteilung) říšskoněmecké národně-socialistické strany dělnické a jeho činnosti se zúčastnil, věda, že programem oné strany je sloučení všech Němců kdekoliv obývajících v jednu říši, a že úderné oddíly jsou cvičeny za tím účelem, by v případě provádění tohoto programu mohly obsaditi cizí území, tedy též území československé republiky. (Rozh. ze dne 6. prosince 1933, Zm I 673/33.)

Snahy říšskoněmecké národně-socialistické strany dělnické (NSOAP) nesou se také ke sloučení německým obyvatelstvem souvisle osídlených krajů československé republiky s říší německou a nejsou proto slučitelné s územní celistvostí a integritou československého státu; týž obsah a cíl mají také snahy německé národně-socialistické strany dělnické v Československu (DNSAP); organizační složky této strany spolek Volkssport (V. S.) a Deutscher nationalsozialistischer Studentenbund (St. B.) měly organisaci rázu vojenského, která sbírala, organisovala a cvičila branné a pomocné síly k úkladům o republiku. Ke skutkové podstatě zločinu příprav úkladů podle § 2 zák. na ochr. rep. pokusem přivtělití násilím cizím státu území republiky nebo odtrhnouti od něho jeho část (§ 1, al. 3 zák.) se vyžaduje úmysl pachatelův porušení územní celistvost republiky, a dále úmyslná činnost, nesoucí se k násilnému provedení územních změn. Nesejde na tom, zda právě násilné provedení územních změn je jako takové cílem NSDAP., nýbrž rozhoduje, že by uskutečnění územních cílů pachateli v konkrétním případě nebylo možné bez násilí. Cín je dokonán, jakmile se shodnou spolčující se osoby v zásadě o onom účelu sdružení se, nebo jakmile se jiná osoba ve stejném úmyslu k nim připojí; s hlediska § 2, al. 1 zákona je nerozhodné, jakou funkci kdo v organisaci zastával; trestná činnost trvá, dokud kdo ve spolčení v onom úmyslu setrvává. Positivní činnost záleží již v samém sdružení se (v přidružení se), aby bylo pracováno k oněm cílům. Cizím činitelem (§ 2 zák. na ochr. rep.) jsou zahraniční osoby, které svým významem, vlivem a mocí jsou způsobilé podporovati úklady podle § 1 cit. zák., i nepravidelné organisace vojenské, skupiny bohatých jedinců, ba i strany politické, i cizí žurnalistika; jest jim i strana NSDAP v Německu v letech 1930 až 1932 i její předáci Hitler, Goebels, Rosenberg, Feder. Je-li však zjištěno, že organisace DNSAP nebo její složky V. S. a St. B. vešly ve styk s NSDAP, není tím ještě zjištěno, že tím vešli ve styk nepřímý ve smyslu § 2, al. 2 zák. na ochr. rep. s touto organisací i všichni členové DNSAP (V. S. a St. B.), nýbrž u každého obžalovaného nutno jednotlivě zkoumati, zda vyvinul vědomou a chtěnou činnost, nesoucí se k navázání přímých styků a to za účelem vyznačeným v úvodní větě § 2 cit. zák. Brannými nebo pomocnými silami ve smyslu § 2, al. 3 zák. je lidský materiál, jehož má býti použito k úkladům o republiku, na rozdíl od materiálu věcného podle § 2, al. 4. (Rozh. ze dne 7. října 1933, Zm II 99/33.)

V § 2 zák. na ochr. rep. trestá se příprava úkladů podle § 1 zákona, t. j. příprava pokusu docílení násilím stavů v § 1 zákona vypočtených; musí tedy jíti o takové přípravné jednání pachatelovo, při němž se jeho zločinný úmysl projevil způsobem, který již přiblížil možnost výsledku (možnost pokusu násilím odtrhnouti od území republiky jeho část) a ohrozil tím bezpečnost státu. Musí tu tedy býti spolčení se více osob, k němuž došlo v úmyslu, aby úklady byly skutečně podniknuty, totiž aby podle vůle spolčovatelů mělo býti skutečně použito násilí k cíli v § 1 zákona vytčenému. Úmysl pachatelův musí mimo to se zřetelem na požadavek „přiblížení se k výsledku“ dojiti výrazu v takovém způsobu spolčení, z něhož vychází, že jde o přípravu určitého podniku. Kdo se spolčil s jinými jen proto, aby bylo působeno proti samostatnosti, ústavní jednotnosti nebo demokraticko-republikánské formě státu, aniž však spolčovatelé výslovně, způsobem své činnosti nebo jiným prokazatelným způsobem, dali najevo, že v okruhu svého podvratného záměru mají též použití násilí, neb aspoň že s použitím násilí ke skutečně jimi zamýšlenému zvrácení chráněných právních statků nutně musejí počítati a počítají, není trestný podle § 2, nýbrž podle § 17 zák. na ochr. rep. Spolek „Jungsturm“ je tajnou organizací ve smyslu § 17 zák. na ochr. rep., již šlo o to, podvracetí ústavní jednotnost československé republiky se vztahem na její územní nedílnost. (Rozh. ze dne 11. listopadu 1933, Zm II 27/33.)

Jde o čin (§ 11, č. 2 zák. na ochr. rep.) spáchaný veřejně (v rozšiřovaném spise), byl-li spáchán urážlivými poznámkami na časopise v kavárně vyloženém a hostům přístupném (§ 39 zák. č. 50/1923.) (Rozh. ze dne 25. srpna 1933, Zm I 429/32.)

Peněžní podniky.

Provozována-li pod ohlášenou firmou veřejné obchodní společnosti živnost bankovní a směnárská již před účinností zákona č. 44/1933, nelze pokládati společnost za nový peněžní podnik, provozující živnost bankovní a směnárskou, byť i nebyla protokolována. (Rozh. ze dne 18. listopadu 1933, R I 1099/33.)

Podvod.

Ochranu §§ 199 *d*) a 320 *f*) tr. zák. nepožívá sama o sobě již každá písemnost, vydaná v předepsané formě veřejným úřadem v mezích jeho úředních oprávnění, pokud se týče osobou, požívající veřejné víry v oboru působnosti jí přikázaném, nýbrž jen taková písemnost, jež je k tomu určena nebo způsobila, by svým obsahem prokázala skutečnost právně závaznou; je nutno, by šlo o písemnost, v níž úřad ji vydávši buď něco úředně nařizuje, prohlašuje neb ověřuje; nestačí pouze průvodní sdělení, určené pro určitou osobu pro její poučení bez jakéhokoliv právně závazného obsahu. (Rozh. ze dne 3. října 1933, Zm II 34/32.)

Zničení listiny [§ 201 *a*) tr. zák.] je tak zvaným nepravým podvodem; nestačí pouze úmysl zničit listinu, jež má býti důkazním prostředkem; zničení je pouze prostředkem, jímž chce pachatel uskutečnití svůj úmysl; způsobiti škodu tím, že důkazní prostředek odstraní. Zničí-li pachatel listinu, která není nositelem nároků (knihy a doklady spolku), je třeba zjistiti nejen, jaký byl úmysl pachatelův, nýbrž i zda a jakou škodu obmyslel; způsobení škody se k dokonání činu nevyhledává. (Rozh. ze dne 5. prosince 1933, Zm II 278/33.)

Pořad práva.

Nepřípustnost pořadu práva, domáhá-li se ten, komu byla udělena koncese k provozování autobusové dopravy, náhrady škody na státu.

ježto poštovní správa zřídila na stejné trati autobusovou dopravu téhož druhu. (Rozh. ze 4. listopadu 1933, Rv I 276/32.)

Přípustnost pořadu práva, domáhá-li se dědic na druhém dědici zaplacení penize, který prý má žalovaný bezdůvodně v držení a měl již v době úmrtí zůstavitelova a ježž zamlčel při projednávání pozůstalosti, takže nebyl pojat do pozůstalosti. (Rozh. ze dne 10. listopadu 1933, R II 431/33.)

Přípustnost pořadu práva pro nárok, zakládající se na smlouvě mezi válečnými poškozenci a trafikantem, v níž se tento zavázal oněm jako přiděleným společníkům platiti měsíční částky. Lhostejno, že podnětem smlouvy byl přímo nebo nepřímou příkaz orgánu veřejné správy. (Rozh. ze 16. listopadu 1933, R I 1052/33.)

P ř í s l u š n o s t.

Je-li žalováno o zaplacení trhových cen za zboží objednané několika samostatnými objednávkami, které nejsou v právní souvislosti, musí žalobce, opírá-li příslušnost soudu o předpis § 87 a) j. n., prokázati podmínky v tomto paragrafu stanovené u každé jednotlivé objednávky, „Listinou“ ve smyslu § 87 a) j. n. jest jen listinný doklad, jež tu byl již v době podání žaloby, nikoliv i písemné prohlášení odpůrcovo, učiněné teprve ve sporu buď do protokolu nebo přípravným spisem. (Rozh. z 11. listopadu 1933, R II 433/33.)

R o z s u d í.

Výroku, že smlouva o rozsudím pozbyla moci, ježto osoba, která byla jmenována rozhodcem a tuto funkci i přijala, její výkon odepřela, jest se domáhati návrhem, o němž jest rozhodnouti usnesením po předcházejícím ústním jednání. Nejde tu o řízení nesporné, nýbrž o kontradiktorní jednání, ovládané zásadou projednací. Řízení jest zahájiti i, podána-li neprávem žaloba, již se domáháno vydání rozsudku. Rozhodnuto-li nižšími soudy nesprávně rozsudkem místo usnesením, jde vpravdě o usnesení, a bylo-li rozhodnuto souhlasně, stalo se vyřízení soudu druhé stolice podle § 528 c. ř. s. konečným, a není proti němu dovolací rekurs přípustný. (Rozh. z 21. listopadu 1933, Rv I 822/32.)

R u k o j e m s t v í.

Ručitel ze záruční smlouvy za poskytnutý úvěr, za závazky z důvodu správy a z náhrady škody jest oprávněn, pokud není smlouvou stanoveno jinak, vypověděti záruční poměr jednostranně, což má v zápětí, že se jeho ručení nevztahuje na závazky a dluhy, které vzniknou teprve později a nejsou ve spojitosti se závazky, povstálými v rámci záruky před prohlášením. Závazky, vzniklé v době před vypovědím, zůstávají nedotknuty. (Rozh. z 2. listopadu 1933, Rv I 442/32.)

R y c h l á j í z d a.

I za platnosti vl. nař. ze dne 30. června 1932, č. 107 Sb. z. a n., je (nedovoleně) rychlá jízda automobilem přestupkem podle § 428 (427) tr. zák., nikoli jen přestupkem stíhaným politickými úřady. (Rozh. z 29. listopadu 1933, Zm I 864/33.)

Ř í z e n í p ř e s t u p k o v é.

Ustanovením § 457, odst. 1. tr. ř. určuje se počátek věcného jednání, aniž jsou jim ve smyslu § 458, posl. odst. tr. ř. dotčeny formální předpisy §§ 239 a násl. tr. ř., jež jest i v řízení přestupkovém zachovati, pokud jich je před okresním soudem třeba (na př. jde-li o obžalobu soukromou). (Rozh. z 31. října 1933, Zm I 603/33.)

S h r o m á ž d ě n í.

Skutková podstata přestupku podle §§ 3 a 19 zák. č. 135/1867 nevyžaduje pro pojem „veřejného průvodu“, by zástup lidí průvod tvořící byl organisován a učeněn, ani, by pachatel onoho přestupku průvod vedl a šel v jeho čele. (Rozh. z 24. října 1933, Zm II 396/32.)

S m ě n k y.

Ustanovení § 261, šestý odstavec c. ř. s. lze použiti i v řízení směnečném. Soud, jemuž byla věc postoupena, rozhoduje o ponechání v platnosti nebo zrušení směnečného platebního příkazu, vydaného soudem postupujícím. (Rozh. z 1. prosince 1933, R II 446/33.)

S o u d c e.

Jde o porušení zákona (§ 33 tr. ř.) v ustanovení § 9 tr. ř. (§§ 2, 3 a 25 org. zák., č. 217/1896), provedl-li přeličení a vynesl-li rozsudek soudce II. skupiny, který nebyl samosoudcem oprávněným vykonávati trestní soudnictví, třebaže mu dal samosoudce direktivu, jak má rozhodnouti a dodatečně jeho rozhodnutí schválil. (Rozh. z 12. prosince 1933, Zm I 1015/33.)

S p l á t k o v é o b c h o d y.

Předpokladem splátkového obchodu ve smyslu § 1 zák. ze dne 27. dubna 1896, č. 70 ř. zák. jest, aby byly ujednány alespoň splátky tří. Při splátkovém obchodě podle § 1 zákona ze dne 27. dubna 1896, č. 70 ř. zák., nemůže se prodatel dovolávati sudiště podle prvního odstavce § 88 j. n. (Rozh. z 19. prosince 1933, R II 529/33.)

S p r á v a.

Zasláno-li více, než objednáno, lze o vadě kvantitní, jež by se rovnala kvalitní vadě, mluvíti jen, kdyby podle stavu věci nebylo lze vyloučiti to, oč bylo více dodáno, bez nepoměrného znehodnocení celku, pokud se týče, kdyby vyloučení takové bylo sice možné, ale zabíralo by mnoho času nebo by vyžadovalo značnějšího nákladu. Není-li tu předpokladů, za kterých by vadu kvantitní bylo lze stavěti na roveň vadě kvalitní, musí smluvené množství býti odebráno, zbytek pak musí býti dán k dispozici prodatelí. (Rozh. z 3. listopadu 1933, Rv I 970/32.)

S t á t.

Stát neručí za škodu, kterou utrpělo dítě svěřené dozoru státní opatrovny. (Rozh. z 21. listopadu 1933, Rv I 2132/33.)

S u b j e k t i v n í s t r á n k a.

Subjektivní skutková podstata přečinu podle § 14, č. 5 zák. na ochr. rep. předpokládá vedle vědomí o možnosti některého z účinků tam uvedených úmysl pachatele hanobiti republiku (národ), neboli zlý úmysl snížití projevem vlastní nevážnosti vážnost republiky (národa) v myslích osob jiných. Účinek určité povahy nemůže (aspoň in eventum) nechtíti, kdo má v době jednání ve svém vědomí na zřeteli, že tento účinek může nastati. Samotným rozhodnutím se k jednání, z něhož jest mu určitý účinek očekávati, rozhoduje se pachatel i k činu, jímž má býti očekávaný účinek přivoděn, a jedná úmyslně ve smyslu zákona. (Rozh. z 29. listopadu 1933, Zm I 21/33.)

Úpadek z nedbalosti.

Neobsahují-li stanovy akciové společnosti nic o tom, že odpovědnost jednotlivých členů správní rady (výkonného výboru) při vedení záležitostí může být omezena na určité obory nebo oddíly, aniž si oni členové sami rozdělili péči o jednotlivá obchodní odvětví tak, že rozdělení to mělo podle pravidel obchodního života za účinek zproštění povinnosti dohledu nad obchody, jež dotyčnému orgánu výslovně přikázány nebyly, jsou všichni členové správní rady a výkonného výboru zásadně povinni starati se náležitě o veškeru obchodní činnost společnosti, a lze je činiti zodpovědnými s hlediska § 486 c) tr. zák. (jako orgány podniku) nejen za všechna opatření správní rady a výkonného výboru, opírající se o usnesení, k nimž došlo za jejich souhlasu nebo bez jejich výslovného odporu, nýbrž i za ta, jež byla učiněna beze svolení správní rady nebo výkonného výboru tím kterým činitelem společnosti svémocně, pokud se jim nevzepřeli a neusilovali o to, by jim bylo členo; to platí i o zodpovědnosti za nepořádné vedení knih (§ 486 a) tr. zák.). Vzali-li obžalovaní na sebe ony funkce, nezáleží na tom, že je nemohli zastávat buď fysicky nebo proto, že na ně svými znalostmi nestačili. (Rozh. ze 4. prosince 1933, Zm I 908/31.)

Urážka na cti.

Městská rada je veřejným úřadem ve smyslu čl. V. zák. č. 8/1363; její urážka je stíhata jen k obžalobě státního zástupce, nikoliv obžalobou soukromou, třebaže se urážka vztahovala na příděl bytů v městských domcích. (Rozh. ze 4. prosince 1933, Zm I 372/32.)

Ke skutkové podstatě přestupku § 312 tr. zák. se sice nevyžaduje urážlivý úmysl, nýbrž stačí vědomí pachatelovo, že zlehčuje svým jednáním veřejnou autoritu, kterou představuje napadený veřejný činitel; avšak vědomí to může tu býti (přichází aspoň s hlediska trestního zákona v úvahu) jen, dotýká-li se projev, o jehož urážlivost jde, vůbec objektivně autority veřejného činitele, a je-li projev podle povšechné povahy své, po případě podle zvláštních okolností, za kterých se stal, s to, by zlehčoval vážnost dotčeného veřejného činitele v obecnstvu neb alespoň u jednotlivých osob projevu přítomných. (Rozh. z 18. prosince 1933, Zm I 329/32.)

Byla-li závadným projevem dotčena nejen čest a vážnost veřejného úřadu (zemědělské rady), nýbrž zároveň i čest úředníka (předsedy), může pachatele stíhati nejen veřejný obžalobce podle odst. 1. nebo 3., čl. V. zák. č. 8/863 ř. zák., nýbrž i soukromou obžalobou napadený úředník (předseda). (Rozh. z 5. září 1933, Zm II 329/31.)

Byla-li v pozastaveném článku obviněna „většina lékárníků (die meisten Apotheker)“ z nečestného jednání, nepřisluší právo k soukromé obžalobě pro urážku na cti lékárníku, který nebyl ve článku jmenován ani označen zvláštním znakem na něho připadajícím. (Rozh. z 11. září 1933, Zm I 642/31.)

Určovací žaloba.

Právní zájem na zjištění, že muž uznavší nemanželské otcovství, není jeho nemanželským otcem a že jeho zápis jako nemanželského otce ve farní matrice není po právu, má nemanželské dítě jen proti tomuto muži, nikoli však proti třetímu, jehož dítě považuje za pravého otce, třebaže tento, byv žalován o uznání nemanželského otcovství, namítal, že otcem jest muž v matrice zapsaný. (Rozh. z 9. prosince 1933, Rv II 270/33.)

Zaloba, domáhající se na universálním dědici zjištění, že žalobci přísluší nárok na vyměření a vydání povinného dílu a že žalovaný jest povinen vydati žalobci povinný díl z pozůstalosti, jest žalobou určovací,

nejde-li o zaplacení určité peněžité částky, odpovídající výši povinného dílu, ježto po příznivém výsledku sporu bude teprve v řízení pozůstalostním výše povinného dílu vyměřena.

Jediný dědic ze závěti, jenž neuznal nárok nepominutelného dědice na povinný díl, jest pasivně oprávněn i před odevzdáním pozůstalosti k žalobě nepominutelného dědice o zjištění, že má nárok na povinný díl. (Rozh. z 24. listopadu 1933, R I 1072/33.)

Určovací žalobou nelze se domáhati, by pravoplatný rozsudek byl uznán proti žalobci bezúčinným a by žalovaný byl uznán povinným uznati, že mu nepřísluší proti žalobci nárok z pravoplatného rozsudku. (Rozh. z 16. června 1933, Rv I 272/32.)

Úředník veřejný.

Lesní a polní zřizenci, vzati do přísahy pro určitý obvod pozemkový, jsou podle povahy své služby povinni a oprávněni vykonávati dozor v zásadě jen v tom obvodu, pro který byli ustanoveni; nepoživají ochrany § 68 tr. zák., jestliže — jsouce na honu na pozemcích mimo onen obvod (na nichž má jejich službodárce pronajatu honitbu) — zakročují proti osobě, vystřelivší na svých pozemcích. (Rozh. z 24. října 1933, Zm I 608/32.)

Člen okresního zastupitelstva, pověřený k příkazu okresního úřadu obecním zastupitelstvem prováděním kontroly, zda jsou váha a jakost pečiva, stanovené okresním úřadem, v živnostenských podnicích dodržovány, požívá při provádění této kontroly jakožto obecní zřízenec ochrany § 68 tr. zák., třebaže nebyl vzat do přísahy a vybaven další výkonnou mocí. (Rozh. z 18. září 1933, Zm II 327/31.)

Hajný požívá ochrany § 68 tr. zák. i při měření kusů dříví (stromků), při jichž odcizování pachatele přistihl. (Rozh. z 11. října 1933, Zm I 418/32.)

Uškození na těle.

I pro dosah druhého odstavce § 157 tr. zák. stačí, nastal-li výsledek těžkého poškození na těle ze rvačky (ze zlého nakládání) jen pro vedlejší příčiny náhodou se přihodivší, avšak rvačkou (zlým nakládáním) způsobené, nebo pro zvláštní okolnosti, za nichž skutek spáchán. Účast toho kterého pachatele na rvačce (zlém nakládání) s určitým jednotlivcem je jediným a jednotným skutkem, jež nelze pro účel trestního přičítání rozkládati podle různých účinků vzešlých na těle dotčeného jednotlivce. (Rozh. z 31. října 1933, Zm I 749/32.)

Má-li totéž jednání v § 335 tr. zák. vytčené v zápětí smrt i těžké poškození na těle různých osob, stane se účinným těžší trestní zákon, trestající takové jednání za přečin, a použitím tohoto těžšího trestního zákona jsou spolutrestána zároveň se zběhnuvší poškození na těle menšího stupně, která by o sobě zakládala přestupek buď podle § 335 tr. zák. nebo podle § 431 tr. zák. (Rozh. z 12. prosince 1933, Zm I 1044/32.)

Útisk.

Při dojednávání pracovní smlouvy může sice každá strana klásti své podmínky, avšak právo to jest do jisté míry omezeno potud, že podmínky smluvních stran nesmějí odporovati dobrým mravům ani příslušným ustanovením platných zákonů, k nimž sluší obzvláště počítati i předpisy § 1 zák. o útisku; podmínky zaměstnavatelem kladené nesmějí býti takového rázu, by zaměstnanec, který se o práci uchází, požadováním jednání (opominutí nebo snášení), jaké požadovati zaměstnavatel nemá práva, nutily k onomu jednání obavou, že nepřijme-li podmínky, nebude do práce přijat; nesmějí zejména vyvéřati z pohnutek národnostních, náboženských nebo politických. Pro posouzení přestupku útisku ne-

sejde tu na tom, zda ohrožený má právo na nějaké konání, opominutí atd., nýbrž rozhoduje, zda pachatel měl právo na konání, k jehož vynucení čelil jeho nátlak. Je po případě bezprávné (protiprávní), činil-li zaměstnavatel ochotu, přijmouti nabídku dělníků, by byli do práce přijati, závislou na činění, které od uchazečů požadoval, práva k tomu nemaje (aby byli členy určité organisace). (Rozh. z 12. prosince 1933, Zm I 995/33.)

Útraty.

Základem povinnosti obžalovaného, nésti náklady trestního řízení, a povinnosti soukromého obžalobce, nahraditi v případě zprošťujícího rozsudku útraty obžalovanému, je jejich postavení procesní a jejich vzájemný procesní poměr.

Takového procesního poměru není mezi soukromým obžalobcem a tím, kdo se do trestního řízení dostal jako obviněný bez návrhu a počínu soukromého obžalobce (omylem). (Rozh. z 30. října 1933, Zm I 553/33.)

Versio in rem.

Nevyhledává se, by věci bylo využito ve prospěch jiného přímo jejím vlastníkem, nýbrž § 1041 obč. zák. jest použití i tehdy, bylo-li použito věci ve prospěch druhého prostřednictvím třetí osoby. V takových případech se však vyžaduje, by ona třetí osoba byla nepravým zástupcem toho, v čí prospěch bylo věci použito. (Rozh. z 2. listopadu 1933, Rv I 85/33.)

Vlastnictví.

Jediné naturální vlastník může vykonávati obsah práva vlastnického, jak jest vymezen v §§ 354 a 362 obč. zák. a může také zříditi jinému právo užívání nebo požívání. (Rozh. ze 7. listopadu 1933, Rv I 2056/33.)

Vynálezy.

Užívání předmětu vynálezu je vyhrazeno vlastníku patentu (§ 8, odst. 1. pat. zák.), avšak prodá-li a převede-li vlastník patentu předmět vynálezu, platí domněnka, že nabyvateli byla zároveň s předáním mlčky udělena licence užívání předmětu vynálezu; není ovšem vyloučena úmluva vlastníka patentu s nabyvatelem, podle níž se předmět převádí s vyloučením licence užívání neb jen s licenci omezenou. Kdo si dal vlastníkem patentu, jehož předmětem je způsob a zařízení k získání denní (okamžitě) bilance při propisovacím účetnictví, za úplatu zaříditi toto účetnictví pro svůj podnik za současného dodání prostředků k tomu náležejících (pomůcek a tiskopisů), nabyl — neobsahuje-li patentová listina žádné výhrady ve směru omezení užívání nabyvatelem předmětu vynálezu — se svolením vlastníka, byť i mlčky předpokládaným, práva užívati onoho účetnictví ve svém podniku, a může je vykonávati nejen sám osobně, nýbrž i svými zaměstnanci nebo pomocnými osobami k tomu zjednanými. (Rozh. ze 6. listopadu 1933, Zm I 280/32.)

Zbavení svéprávnosti.

Stížnost na usnesení o zbavení svéprávnosti, jež byla podána ve lhůtě přímo u soudu vyšší stolice a byla tímto soudem zaslána soudu první stolice, jemuž došla teprve po vypršení lhůty, jest opožděna. (Rozh. z 9. listopadu 1933, R I 993/33.)

Zmateční stížnost.

Ustanovení § 1, č. 3 nov. č. 3/1878 nebylo dosud změněno ani zrušeno; ano, nestanoví žádnou výsadu stavu advokátského, nýbrž zabezpečuje především v á j m u ob ž a l o v a n é h o řádné provedení zmateční stížnosti, netýká se ho ustanovení § 106 úst. list. (Rozh. z 21. prosince 1933, Zm II 460/33.)

Z n á m k y.

Dodával-li obžalovaný injekční preparáty jim vyrobené z práškových přípravků žalující firmy jen do nemocnice k písemné objednávce podle lékařských předpisů, jest posuzovati otázku, zda při označení preparátů jde o trestný zásah do známkových práv soukromé obžalobkyně, podle takto vymezeného okruhu odběratelů; rozhoduje tu stanovisko onoho výlučného a kvalifikovaného odběratele (odborníka), nikoli stanovisko obyčejného průměrného kupitele (neodborníka). (Rozh. z 13. prosince 1933, Zm I 304/32.)

Obchodník mlékem ručí podle § 23 zák. na ochr. zn., č. 19/1890, s hlediska dolu eventuálního za opominutí zabránití tomu, aby v jeho podniku nebylo mléko uváděno do oběhu v lahvích opatřených cizí ochrannou známkou (v zaměněných lahvích jiného podniku) jen, počítali s možností neb aspoň měl-li důvodné podezření, že se to v jeho podniku děje a přes to nezakročil (neučinil proti tomu potřebná opatření). (Rozh. z 18. října 1933, Zm I 920/32.)

Z p r o n e v ě r a.

Peníze, které přijal advokát v zastoupení strany, staly se vlastnictvím strany již tím, že je advokát jménem strany přijal nebo nabytí dispoziční moci nad nimi; dopouští se zpronevěry, spotřeboval-li je pro sebe, nemaje v době této svémoci po ruce dosti prostředků, jimiž by mohl vyhovětí příkazům oprávněných osob co do těchto peněz. (Rozh. z 25. října 1933, Zm I 45/33.)

Zpronevěra, nepoužil-li ten, komu byla svěřena směnka k eskomptu, peněz eskomptem získaných podle příkazu (pověření) akceptantů, nýbrž zaplatil-li penězi těmi svůj osobní dluh; nepřipustná kompensace. (Rozh. z 5. prosince 1933, Zm II 278/33.)

Odstranil-li kdo svou vlastní věc, kterou dal do zástavy a jež mu byla zástavním věřitelem přenechána k používání, nedopouští se zpronevěry, nýbrž může se po případě dopustiti jen maření exekuce nebo podvodného úpadku. (Rozh. ze 13. listopadu 1933, Zm I 664/32.)

Z judikatury Nejvyššího správního soudu.

Církevní věci.

Katolický biskup na Slovensku není ani za platnosti zák. č. 122/1926 Sb. legitimován ke stížnosti na nejvyšší správní soud do rozhodnutí referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě, kterým odeprény byly duchovnímu platy od státu. (Nál. z 30. září 1933, č. 16.100.)

Předpis § 56 zák. č. 50/1874 ř. z. o tom, že správní úřady jsou povolány naříditi prozatímní opatření ve sporech o povinnosti přispívati ke kultovým účelům, jež přísluší rozhodovati řádným soudům, není dotčen ustanovením § 135 spr. řízení (vlád. nařízení č. 8/1928 Sb.).

Spor ve smyslu § 56 zák. č. 50/1874 ř. z. vznikle již tím, že strana odepré plnění, nikoli teprve tím, že věc jest vznesena k rozhodnutí příslušnému orgánu. (Nál. ze 4. října 1933, č. 16.489.)

„Pílná potřeba“ duchovní správy při dávce ve prospěch fary inkorporované ve smyslu § 56 zák. č. 50/1874 ř. z., není vyloučena již tím, že nebyla podána kongruová příznávka podle § 124 vlád. nař. č. 124/1928 Sb. (Nál. ze 4. listopadu 1933, č. 16.463.)

Vysloví-li příslušník církve římsko-katolické přání, aby byl zpopeněn, a je-li přání tomu po jeho smrti vyhověno, nestane se zemřelý ještě „jinověrcem“ ve smyslu § 10, odst. 2. zák. č. 96/25 Sb., vůči této církvi. (Nál. z 18. listopadu 1933, č. 17.539.)

Biskup ev. a. v. generální církve na Slovensku je legitimován ke stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu proti rozhodnutí ministerstva pošt a telegrafů, jimž odepřeno bylo osvobození od poštovního generální podporovné této církve (§ 306 ústavy církve ev. a. v. na Slovensku, vyhl. č. 61/1923 Sb.). (Nál. z 29. listopadu 1933, č. 19.251.)

Četnictvo.

Ustanovení § 18 vlád. nař. č. 96/1930 Sb., jimž byla v odst. I. B a) vrchním strážmistřím ve smyslu § 10 zák. 186/1920 Sb. a vrchním strážmistřím I. a II. tř. ve smyslu výnosu ministerstva vnitřa ze dne 26. února 1919, č. 2017 (Věst. četn. č. 1/1919) stanovena pensijní základna podle II. platové stupnice § 132 zákona č. 103/1926 Sb., i když byli veliteli stanic, neodporuje zákonu.

Četnický vrchní strážmistr, který byl velitelem stanice a odešel před účinností zákona č. 232/1922 Sb. do výslužby, nemá nároku, aby při úpravě odpočívných platů podle zák. č. 70/1930 Sb. stanovena byla jeho pensijní základna podle I. platové stupnice § 132 plat. zákona. (Nál. z 11. září 1933, č. 8146/31.)

Ustanovení § 18 vlád. nař. č. 96/1930 Sb., jimž byla v odst. 1. B, písm. e), stanovena pensijní základna podle II. platové stupnice § 132 plat. zák. strážmistřím — okresním četnickým velitelům ve smyslu nař. býv. ministerstva zeměbrany ze 27. října 1909, č. 5135, a ze dne 31. prosince 1899, č. 3355 pres., neodporuje zákonu. (Nál. z 11. září 1933, č. 8787/31.)

Daně.

Z daně domovní podle § 126, č. 8 zák. č. 76/1927 Sb., nejsou vyňaty budovy (samostatně použitelná křídla, celá patra), které obsahují provozovny a skladiště, sloužící účelům výroby, když v nich vedle některého ze tří druhů součástí, uvedených ve druhé větě citovaného čísla, jsou i součástí jiného druhu. (Nál. z 8. září 1933, č. 14.877.)

I když podnikatel dolu v účtu odběrateli uhlí vydaném uvádí jen jednotný obnos své pohledávky, v obnosu tcm však nesporně jest vedle ceny za uhlí (v prodeji na dole včetně naložení do dopravního prostředku) obsažena i úplata za dovoz dodaného uhlí, není to na překážku tomu, aby jako základ daně počítal a vykázal částku zbývající po odpočtení dopravního. (Nál. z 15. září 1933, č. 15.546.)

Ustanovení § 17 zák. o dani válečné, č. 66/1918 ř. z., neposkytuje poplatníku právní nárok na výhodu tam stanovenou. (Nál. z 29. září 1933, č. 16.180.)

Nárok cukrovaru proti garančnímu fondu, nashromážděnému z přírážky 20 K za 100 kg účetní váhy cukru podle § 16, odst. 3., nařízení úřadu pro vyživování obyvatelstva č. 351/1918 ř. z., je předmětem dávky podle zákona č. 309/1920 Sb.

Opravu předepsání dávky z majetku a z přírůstku na majetku podle § 18, odst. 5. zák. č. 309/20 Sb., dlužno s hlediska promlčení práva vyměrovacího posuzovati jako původní měření (§§ 1, resp. 2 zák. č. 31/1878 ř. z.). (Nál. ze 3. října 1933, č. 10.103.)

Povinnost podnikatele uschovávat doklady podle § 16 zákona o dani z obratu č. 268/23, resp. 246/26, týká se i nákupních účtů. (Nál. z 3. října 1933, č. 16.450.)

Úřad, vypočítává částky dávek, za něž nemovitost ručí podle § 62 zák. o dáv. č. 309/1920 Sb., může vycházeti jen z hodnot nemovitostí, stanovených již ve vyměřovacích základech dávek poplatníkových. (Nál. z 5. října 1933, č. 16.640.)

Kapitálem v podniku trvale na zisk uloženým ve smyslu § 57, odst. 7. zák. o příjmy daních, jest při pronajímání zařízených pokojů lázeňským hostům v lázeňských domech (§ 150, odst. 6. téhož zákona) rozuměti nejen hodnotu dotyčného zařízení, nýbrž i hodnotu budovy, resp. jejích částí, jichž se k tomu používá.

Pronajímání zařízených pokojů v lázeňských domech lázeňským hostům v léčebných lázeňských místech jest výdělečným podnikem ve smyslu § 46, odst. 1. zákona č. 76/1927 Sb. o příjmy daních, podléhajícím všeobecné dani výdělkové. (Nál. z 25. října 1933, č. 14.939.)

Podmínky pro vynětí z daně domovní podle § 126, č. 8 zákona o příjmy daních č. 76/27 Sb., zjišťovati jest zvlášť u každé samostatné budovy (samostatně použitelných křidel, celých pater) bez zřetele k jiným budovám tovarního komplexu, s nimiž tvoří hospodářský celek. (Nál. z 25. října 1933, č. 14.966/33.)

Ustanovení prov. nařízení č. 175/1927 Sb. „K § 126, č. 8,“ zák. o př. d. č. 76/1927 v odst. 6., stanoví pojem trvalého určení stran budov, jež podle cit. předpisu zákona jakožto budovy, sloužící výlučně a trvale jako provozovny a skladiště účelům výroby, jsou vyňaty z domovní daně, odporuje zákonu. (Nál. z 30. října 1933, č. 14.767/30.)

Silniční válec, který nesporně neslouží k dopravě osob a zboží po veřejných cestách, nepodléhá dani z motorových vozidel. (Nál. z 3. listopadu 1933, č. 12.593/30.)

Odst. 5. čl. 11 prováděcího nařízení č. 156/24 Sb. (prováděcího nařízení č. 247/26 Sb.) k zákonu o dani z obratu, pokud stanoví, že dodavatel je povinen v evidenční knize o vývozu uvést ve sloupci 3., že vyvezený předmět sám vyrobil, a tím zúžuje osvobození od daně z obratu podle § 4, č. 8, zákona č. 268/23 Sb. (č. 246/26 Sb. a č. 181/29 Sb.), jen na dodávky výrobců, odporuje zákonu. (Nál. z 3. listopadu 1933, č. 18.089.)

Vykonávání lékařské praxe podle rámcové smlouvy s ústřední organizací nemocných pojištěnec nepodléhá podle § 47, odst. 1., č. 2 zák. č. 76/1927 Sb., všeobecné dani výdělkové. (Nál. z 10. listopadu 1933, č. 17.729/31.)

Úplatou za zcizení majetkových předmětů, která podle § 159, odst. 3. zák. o os. daních, není podrobena dani z příjmu, rozumí se jen kapitálová pohledávka, smluvená za zcizený majetkový předmět. (Nál. z 21. listopadu 1933, č. 15.711.)

Je-li v účtě uvedeno, že se účtovaná cena sníží o procentuální částku, nelze při zjištění účtované ceny podle § 17, odst. 7., zák. č. 321/21 Sb., resp. zák. č. 268/23 Sb., tyto sračky pominouti z důvodu, že nebyly v účtě ciferně vypočteny a od účtované ceny odečteny. (Nál. z 21. listopadu 1933, č. 19.355.)

Použije-li obec ze zásob své vodárny rour ku položení nebo prodloužení obecního vodovodu, nejde o vzetí předmětů z vlastního podniku pro nevýdělečné upotřebení podle § 1, odst. 4., zák. č. 268/23 a zák. č. 246/26 Sb. (Nál. z 21. listopadu 1933, č. 19.356.)

Obchodním zahradnictvím, provozovaným po živnostensku ve smyslu 2. věty odst. 1., č. 3, § 47 zák. o př. daních, podrobeným všeobecné dani výdělkové, rozumí se zahradnictví provozované způsobem zvlášť intenzivním tak, že vliv přírody je nahrazen umělými prostředky výrobními, převyšuje-li při této výrobě význam činnosti lidské význam přírody a do-

sahuje-li se těmito umělými prostředky většího výnosu, než skýtají pozemky stejného druhu při normálním obhospodařování. (Nál. ze 24. listopadu 1933, č. 8948.)

Při stanovení základu daně z vyššího služného podle § 184 zák. o přímých daních jest k výši služebních požitků, přesahujících 100.000 Kč, jak byly tyto požitky stanoveny k dani důchodové, uložené poplatníku za týž berní rok po odečtení srážek přípustných podle § 15 pro tuto daň, připočítati daň z vyššího služného i s přírážkami, odpočtenou při uložení daně důchodové. (Nál. ze 24. listopadu 1933, č. 15.718.)

Ustanovení prov. nař. č. 175/27 Sb. K § 214, pokud v odst. 1. vyslovuje, že časový a věcný postup oznámení skutkové povahy trestného činu a důvodů podezření proti obviněnému uváží vyšetřující úřad, je v odporu s ustanovením § 214, odst. 2. zák. o př. d. (Nál. z 29. listopadu 1933, č. 19.790.)

Dávky za úřední úkony.

I přijetí oznámení o přeměně hlavního závodu v závod vedlejší podléhá dávce za úřední úkon podle sazební položky C 11 vlád. nař. 254/1926 Sb. (Nál. z 28. listopadu 1933, č. 16.761.)

Honební právo.

Rekursní lhůta proti prodloužení pachtu podle § 29 mor. hon. zákona nepočala proti majitelům pozemků, náležejících k obecnímu honebnímu území, běžeti, pokud opatření okresního úřadu nebylo ve smyslu § 98 mor. hon. zákona veřejně vyhlášeno, nebo jim individuálně doručeno. Předchozí vyhlášení souhlasu obec. honebního výboru s prodloužením pronájmu nepostačuje. (Nál. z 29. září 1933, č. 15.788.)

Z rozhodnutí okresního úřadu, vydaného na základě § 2 vlád. nař. č. 96/1928 Sb. ve věci schvalování pronájmu obecních honitěb (§ 3, odst. 2., zák. čl. XX: 1883), je podle čl. 8., odst. 1., org. zák. přípustno odvolání na zemský úřad. (Usnesení z 23. listopadu 1933, č. 17.895.)

Horní právo.

Prislušnost bratrské pokladny k pojištění zaměstnanců podniků nehornických podle § 3 zák. č. 242/1922 Sb. nezaniká změnou majitele těchto podniků. (Nál. z 23. září 1933, č. 11.856/31.)

Revírní bratrská pokladna nemá právního nároku na to, aby jí berní správa sdělila data o majetkových poměrech jejích členů, zjištěná za účelem předpisu státních daní. (Nál. z 11. října 1933, č. 10.986/31.)

Jazykové právo.

Na legitimacích pro pohraniční styk (čl. 72, odst. 3. jaz. nař.) musí býti užito pečeti, vyhovující předpisu čl. 82, odst. 2., věty 2. jaz. nařízení. (Nál. z 5. září 1933, č. 14.916.)

Podací značka bemi správy na rubru přiznání k dani, nahrazující straně potvrzení, že, kdy a kde přiznání podala, jest vyřízením ve smyslu § 2 jaz. zákona. (Nál. z 11. září 1933, č. 20.582/30.)

Článek 4., odst. 1. a 2. jaz. nařízení (o vrácení jazykově nepřipustných podání k opravě), nemůže se dovolávat strana, jež v podání řízeném na státní úřad místo jazyka státního použila jiného než svého jazyka minoritního. (Nál. ze 27. října 1933, č. 9631/32.)

Matriky.

Zidovský rabín, který byl ustanoven židovským matrikářem, je legítimován jak k odvolání, tak i ke stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu

do výroku úřadu, kterým byl funkce této zbaven. (Nál. z 18. listopadu 1933, č. 19.069.)

Mimořádná opatření poválečná.

Ustanovení § 10, odst. 1. vládn. nař. č. 126/1919 Sb., o soupisu a označení cených papírů, že pozdější označení po uplynutí doby všeobecného soupisu povoliti může ministr financí, po případě úřad jím zmocněný k tomu, a to na příkaz, že strana skutečně nemohla dostáti včas své soupisové povinnosti, je kryto ustanoveními §§ 6 a 18 zák. č. 84/1919 Sb. (Nál. z 30. října 1933, č. 5703/31.)

Osoby, osvobozené od dávky z majetku podle § 43 zák. č. 309/20 Sb. jen částečně, mají nárok na konečnou úpravu válečných půjček (odškodnění) podle zákona č. 216/24 Sb. jen tehdy, jestliže jejich jmění, dávce podrobené, nepřevyšuje 25.000 Kč. (Nál. z 30. října 1933, č. 7533/31.)

Ustanovení odst. 2. a 3. čl. IX. vládn. nař. č. 276/1924 Sb. — kterým se provádí zákon o konečné úpravě rakouských a uherských válečných půjček — je kryto ustanoveními zák. č. 216/1924 Sb. (Nál. z 30. října 1933, č. 18.718/31.)

Nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 31. května 1919, č. 4665 pres. (91/19), o vývozu tokajského vína, uveřejněné v „Úradných Novinách“ dne 7. června 1919, č. 15, nevybočilo z mezí zmocnění, daného jmenovanému členu vlády zákonem č. 64/1918 Sb. (Nál. z 30. listopadu 1933, č. 15.111.)

N a d a c e.

Zákonem č. 61/1918 Sb., jímž zrušují se šlechtictví, řády a tituly, nebyly zrušeny nadace ve prospěch příslušníků stavu šlechtického. (Nál. z 25. října 1933, č. 17.323.)

P o j i š ť o v a c í p r á v o.

Je-li smluvena mzda hodinová a není-li zaměstnanec denně stejný počet hodin zaměstnán, jest denní mzdou podle § 12 zákona č. 221/1924 Sb. v původním znění podíl mezi mzdou za určité období (týden, měsíc) vydělanou a počtem jeho pracovních dní. (Nál. z 19. září 1933, č. 16.116.)

Rozhodnutí zemského úřadu, vydané o námítkách proti výměru Úrazové pojišťovny podle § 18 úrazového zákona č. 1/1888 ř. z., je podle čl. 8., odst. 2. zákona o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb., rozhodnutím konečným. (Nál. z 2. října 1933, č. 17.715/31.)

Zamítne-li okresní úřad odvolání do platebního rozkazu okresní nemocenské pojišťovny, jenž nepřesahuje částku 200 Kč, je rozhodnutí jeho podle čl. 8., odst. 3. zákona č. 125/1927 Sb., konečné, třeba úřad v rozhodnutí odsoudil odvolatele ku placení útrat částku 200 Kč přesahujících. (Nál. z 3. října 1933, č. 16.377.)

Spolupodnikatelem podle §§ 8 a 170 zák. č. 221/1924 Sb. není osoba, která zadanou jí stavbu dá v celku nebo zčásti stavěti osobou jinou; neručí proto podle § 170 cit. zák. za pojistné, předepsané této osobě. (Nál. z 25. listopadu 1933, č. 19.871.)

Pokud trvá pojistný poměr ve smyslu zák. č. 33/1888 ř. z., není pojištěnec povinen platiti náklady svého ošetření ve veřejné nemocnici. (Nál. z 25. listopadu 1933, č. 19.871.)

1. Stálými požitky podle § 30 zák. č. 221/1925 Sb., pokud jde o zaměstnance korporací prohlášených za rovnocenné nuceným svazkům územním (§ 1, odst. 1., lit. e), jsou všechny požitky služební, pokud nejsou poskytovány za určité mimořádné práce, pokud se jich zásadně dostává všem zaměstnancům s nárokem na ně.

2. Zákon č. 221/25 Sb. nevyklučuje dodatečný předpis pojistného v případě nesprávného přihlášení požitků pojištěnců.

3. Z dlužného pojistného nepřísluší Léčebnému fondu veřejných zaměstnanců úrok z prodlení. (Nál. z 12. prosince 1933, č. 21.380.)

Policejní věci.

Ustanovení § 1, odst. 3. zák. č. 101/1896 ř. z., že den odevzdání opravného prostředku počítá k dopravě je dnem jeho podání, platí, pokud jde o opravné prostředky v řízení policejně-trestním, i za účinnosti spr. ř. č. 8/1928 Sb. (Nál. z 2. října 1933, č. 15.862/31.)

Poplatky.

Podle stupnice II. jest ve smyslu saz. pol. 52/32, č. 2, lit. f), zpoplatnění postup nejen pohledávek peněžitých, nýbrž obligačních práv vůbec.

Podle stupnice III. jest ve smyslu saz. pol. 52/32, č. 2, lit. g), zpoplatnění postup jiných práv než práv obligačních.

Postoupení podílů komanditisty komanditní společnosti podléhá zpoplatnění podle stupnice III. ve smyslu saz. pol. 52/32, č. 2, lit. g). (Nál. ze 4. října 1933, č. 13.714/31.)

Postoupení podílu společníka společnosti s r. o. podléhá zpoplatnění podle stupnice II. ve smyslu saz. pol. 52/32, č. 2, lit. f). (Nál. ze 4. října 1933, č. 6012/32.)

Ustanovení pozn. 1. k pol. 60 uh. poplatkové sazby jest na Slovensku a Podkarpatské Rusi zákonnou normou, (Nál. ze 4. října 1933, č. 16.454.)

1. Při posuzování otázky nemajetnosti ve smyslu pozn. 5. k sazbě daně z obohacení podle zák. č. 337/1921 Sb., lze přihlížeti též k důchodům plynoucím z trvalého služebního poměru.

2. Otázka, zda důchod tento stačí k uhájení existence, je otázkou skutkovou a může proto n. s. s. dotčený výrok úřadu přezkoumati jen s hlediska § 6 zák. o s. s. (Nál. ze 16. října 1933, č. 5080/31.)

Z výrazné kvitance, v níž se kvituje příjem pohledávky a dává svolení k výmazu zástavního práva pro pohledávku „s příslušenstvím“, nelze požadovati vedle poplatku kvitančního ještě zvláštní kolkový poplatek z povolení výmazu zástavního práva pro příslušenství. (Nál. z 23. října 1933, č. 10.004/31.)

Ustanovení smlouvy o veřejné obchodní společnosti, podle níž přísluší společníkům za činnost věnovanou podniku zvláštní odměna bez ohledu na čistý zisk společnosti, nepodléhá ½% nímu paušálu ze služebních smluv podle § 1 zák. č. 295/1921 Sb. (Nál. z 30. října 1933, č. 12.330/31.)

Poplatkové osvobození, přiznané v § 56, bodě 1., zák. č. 44/27 Sb., pro dluhopisy a knihovní zápisy, týkající se zápůjček státům zaručených, nevztahuje se na dluhopisy a knihovní zápisy, týkající se zápůjček, zaručených podle zákona o fondu pro bytovou péči č. 242/1910 ř. z. a 98/1919 Sb. (Nál. ze 7. listopadu 1933, č. 18.229.)

Ustanovení § 2, lit. d) vládní nařízení č. 403/1920 Sb. o poplatkové úlevě v případech, ve kterých je předmětem převodu nemovitost rolnictví věnovaná, vlastníkem, vztahmo jeho rodinou s pomocí nebo bez pomoci čeledínů nebo nádeníků vzdělávaná, není kryto zákonem (ani § 10 zák. č. 31/1920 Sb., ani ustanoveními zák. čl. XI: 1918). (Nál. ze 16. listopadu 1933, č. 19.245.)

Při zpoplatnění podání (spisu), obsahujícího námitku sporu překážející, nelze použití poplatkové sazby podle § 7 zák. čl. XLIII: 1914 ve znění písm. C článku 2. zák. č. 38/1922 Sb. (Slovensko). (Nál. ze 17. listopadu 1933, č. 18.901.)

Pozemková reforma.

„Soudcem“ ve smyslu § 75 zákona o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový č. 329/1920 Sb., ve znění zák. č. 220/1922 Sb., je také rada nejvyššího správního soudu (§ 88 ústavní listiny č. 121/1920 Sb.) (Nál. z 20. září 1933, č. 17.493/30.)

Propustil-li státní pozemkový úřad půdu ze záboru podle § 7 zák. z. b., není oprávněn vedle poplatku podle § 61 přiděl. zákona vybírat ještě zvláštní režijní příspěvek. (Nál. ze 14. listopadu 1933, č. 18.023/32.)

Samospráva obecní.

Rozhodnutí městského zastupitelstva brněnského o odvolání z výměru městské rady, jímž uložena pořádková pokuta ve věci obecní dávky, není konečným, nýbrž podléhá oprávněnému prostředku na zemský úřad (§ 44 zák. č. 329/1921 Sb.). (Nál. z 25. září 1933, č. 18.460/31.)

Dávka z návěští podle pravidel o vybírání obecní dávky z návěští v Bratislavě, schválených výnosem zemského presidenta v Bratislavě z 8. ledna 1929, č. 97.177-5/1928, jež se shodují se vzorcovými pravidly (vlád. nař. č. 15/3928 Sb.), nepodléhají návěští, jež jsou dodávána jen předplatitelům určitého časopisu zároveň s časopisem. (Nál. z 19. října 1933, č. 11.542/31.)

Dohledací úřad, povolovaný podle § 3, odst. 3. zák. č. 77/1927 Sb., ve znění zákona č. 169/1930 Sb., k schválení obecního rozpočtu, není oprávněn vrátit obci rozpočet k novému projednání s pouhým poukazem na nedostatek rozpočtové rovnováhy, nýbrž je povinen podle § 7, odst. 3. zák. č. 329/1921 Sb., konkretisovat své připomínky k jednotlivým položkám. (Nál. z 20. října 1933, č. 10.248/31.)

Rozhodnutí o tom, má-li být sepsán protokol o dražbě, konané podle licitačního řádu z 15. července 1786, č. 565 sb. zák. soud., a podle dvor. dekretu ze 14. září 1815, č. 101 sb. zák. pol., ve smyslu § 8 cit. zákonů, závisí od předmětu dražby a nikoliv od její důležitosti. (Nál. z 20. října 1933, č. 17.363.)

Podle § 8, posl. odst. řádu volení v obcích, odepírá úřad svůj vykonávatí ten, kdo neplní svých funkčních povinností s úmyslem svémocně prosadití resignaci dříve, než byla kompetentním orgánem přijata. (Nál. z 25. října 1933, č. 17.640.)

Pobyt je ve smyslu odst. 2. § 1 vzorcových pravidel o vybírání obecní dávky z přechodného ubytování (vlád. nař. č. 143/1922 Sb.) přechodný, byl-li nájemní poměr ujednaný na dobu nejvýše 3 měsíce.

Pronájemem, provozovaným po živnostensku ve smyslu odst. 2. § 1 vzorcových pravidel o vybírání obecní dávky z přechodného ubytování (vlád. nař. č. 143/1922 Sb.), rozumí se pouze pronajímání majitelů živnosti podle § 16, lit. a) živn. zák. (Nál. z 9. listopadu 1933, č. 18.335.)

Ustanovení § 7, odst. 2. dáv. prav. vlád. nař. č. 143/1922, resp. č. 15/1928 Sb., že z volných, čestných, členských a pod. listků se vyměřuje dávka podle vstupného zapřívovaného platíci účastníky za ten druh míst, k jejichž použití tyto listky opravňují, nevztahuje se na listky vojenské, studentské a dětské. (Nál. ze 16. listopadu 1933, č. 19.307/31.)

Bylo-li v domě, pro nějž bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, nájemné proti roku 1927 sníženo, dlužno podle pravidel upravených ve smyslu vlád. nař. č. 15/1928 Sb., čl. I. a VI., obecní dávka podle vstupného zapřívovaného platíci účastníky za ten druh daně činžovní pro ten který rok (§ 1, bod 1. cit. prav.), a nikoliv ve smyslu bodu 2. § 1 uvedených pravidel podle nájemného (náj. hodnoty) z r. 1927. (Nál. ze 16. listopadu 1933, č. 15.443.)

Podle volebního řádu do obcí č. 75/1919 Sb. není přípustno volití náhradníky členů městské rady a komisí; to platí také podle § 2 zák.

č. 243/1922 Sb. pro město Bratislavu a Košice. (Nál. ze 17. listopadu 1933, č. 18.488.)

Představenými velkých a malých obcí, jimž podle předpisu § 65, odst. 3. zák. čl. XXII/1886, může býti přiznán plat, jsou také členové obecní rady, na niž podle ustanovení § 18 zák. č. 243/1922 Sb. přešla působnost obecního představenstva, nikoli však členové obecních komisí.

Při rozhodování o tom, má-li podle ustanovení § 65, odst. 3. zák. čl. XXII/1899, představený v malé nebo velké obci dostati vůbec nějaký plat, a jaký, nejsou směrodatnými individuální poměry dočasněho představeného, nýbrž objektivní momenty v citovaném zákonném předpisu uvedené. (Nál. ze 17. listopadu 1933, č. 18.869.)

Samospráva okresní.

Není-li u okresního úřadu zřízena zvláštní podatelna pro podání, jež jsou určena okresnímu hejtmanovi jako reprezentantu okresu, jest podání, došla do podatelny okresního úřadu, pokládáti za doručena okresu dnem, kdy dojdou do podatelny okresního úřadu. (Nál. z 30. listopadu 1933, č. 15.828.)

Samospráva zemská.

Zemská pokladna není ani zvláštním zařízením ve smyslu § 10, ani ústavem, ani podnikem podle § 53 org. zák.

Uveřejněním ve smyslu § 60, odst. 2., sluší rozuměti uveřejnění způsobem určeným zemským presidentem ve smyslu § 101 org. zák.

Stížnost podaná zemským presidentem jménem země do rozhodnutí ministerstva vnitra, jímž se ruší usnesení zemského zastupitelstva podle § 60, odst. 2. org. zák., jest přípustna. (Nál. z 20. září 1933, č. 15.708.)

Zemským úřadem po rozumu § 5 a čl. 8., odst. 1. zákona č. 125/1927 Sb., rozumí se též zemský president, rozhoduje-li o služebních poměrech zemských zaměstnanců ve smyslu 1. odst. poslední věty § 53 cit. zákona, a není proto jeho rozhodnutí v těch věcech vydané konečné. (Nál. z 20. října 1933, č. 17.166.)

Shromáždovací právo.

Zakáže-li úřad podle § 6 zákona č. 135/1867 ř. z. veřejné shromáždění z důvodu, že jeho konání ohrožuje veřejnou bezpečnost nebo veřejné blaho, nemůže se v zákazu omeziti jen na sdělení tohoto závěru, nýbrž je povinen uvést konkrétní skutečnosti, na jejichž základě k tomuto závěru dospěl. (Nál. z 13. září 1933, č. 14.670.)

Stavební právo.

Přehledným regulačním a zastavovacím plánem podle zákona č. 88/1920 může býti také stanoveno, že určitá budova nesmí v zájmu uměleckém býti měněna ve své konfiguraci půdorysné a výškové. (Nál. z 8. listopadu 1933, č. 17.810.)

Úřad nemůže vydat demoliční rozkaz podle § 67 bratislavského stavebního statutu, aniž poskytl stavebníku příležitost, aby si dodatečně vymohl stavební povolení. (Nál. z 10. listopadu 1933, č. 18.448.)

Dohoda uzavřená v řízení o povolení stavby a určení stavební čáry mezi obcí a stavebníkem o bezplatném postoupení části stavebního pozemku pro účely veřejného prostranství podle §§ 22 a násl. čes. stav. řádu je závazná i pro budoucí nabyvatele tohoto pozemku i tehdy, když nebyla zapsána do pozemkových knih a když pozemek, jehož dohoda se týče, byl nabyt přiklepem ve veřejné dražbě (Čechy). (Nál. ze 24. listopadu 1933, č. 18.088.)

Obecní stavební úřad jest příslušným prováděti dozor ve smyslu § 126 stav. řádu, č. 64/1894 mor. z. z., ve znění zák. č. 44/1914 mor. z. z., i nad stavbami, k nimž podle § 137 cit. zák. uděluje stavební povolení politický úřad okresní (Morava). (Nál. z 28. listopadu 1933, č. 8583/31.)

Školství.

Zatímní učitel (učitelský čekatel), který, nebyv jmenován řídícím učitelem (správcem školy), byl toliko pověřen zatímní správou obecné školy, nemá nároku na funkční přídavek po rozumu § 13, odst. (I.) zák. č. 104/26 Sb. (Nál. ze 14. září 1933, č. 14.524.)

Částí služebního platu učitelských čekatelů po ropumu poslední věty 1. odstavce zákona č. 144/1930 Sb. nerozumí se celé adjutem. (Nál. ze 27. září 1933, č. 16.070.)

Učitel se může platně vzdáti t. zv. hlučinských diet. (Nál. z 2. října 1933, č. 20.354/32.)

Náhradu cestovní podle čl. IV. zákona č. 251/1922 Sb. za cesty, vykonané učitelem náboženství z duchovní správy (nebo světským) z důvodu vyučování náboženství na přespólní škole, jest počítati podle kilometrové vzdálenosti po nejkratší cestě použitelné p ovozem. (Nál. z 11. října 1933, č. 16.896.)

Do čekatelské doby ve smyslu ustanovení § 2, odst. 3., věty 2. zákona č. 104/1926 Sb. nelze liternímu učiteli započítati dobu ztrávenou ve vlastnosti zatímního zvláštního učitele náboženství. (Nál. ze 13. října 1933, č. 16.853.)

Ustanovení § 9, odst. 5., nař. č. 96/1930 Sb., určující část pensijní základny, vyplývající z funkčního služného pro ředitele vyšší střední školy se služebními požitky v době odchodu do výslužby VI. hodn. tř., 4. plat. stupně, částkou 7440 Kč, není v rozporu se zákonem.

Ředitel střední školy, který odešel do výslužby před 1. lednem 1926 s požitky VI. hodn. tř., 4. stupně, nemá podle zákona č. 70/1930 Sb. nároku, aby část jeho pensijní základny, vyplývající z funkčního služného, určena byla podle I. stupnice funkčního služného, do níž byl ústav, na němž v době odchodu do výslužby působil, zařaděn nařízením č. 115/1926 Sb. (Nál. ze 6. listopadu 1933, č. 14.898/31.)

Osoba, která není ani vdovou zemřelého učitele školy národní, ani jeho manželským potomkem, ani zákonným dědicem jeho, nemá právního nároku na povolení úmrtného ve smyslu § 53, odst. 4. vládn. nař. č. 162/1928 Sb. (Nál. z 25. listopadu 1933, č. 17.328.)

Udílaje vládní napomenutí podle § 15 zák., čl. XXXVIII/1868 z důvodu, že jeden učitel vyučuje větší počet dětí, než zákon dovoluje (§ 34 cit. zák. a § 5 zák. č. 226/1922 Sb.), není úřad oprávněn uložit vydržovateli školy, aby nedostatek ten odstranil určitým způsobem (na př. přístavbou další učebny a přístavbou bytu pro další učitelskou sílu). (Nál. z 29. listopadu 1933, č. 16.491.)

Urbarialisté.

Rozhodnutí, jež vydal okresní úřad na Slovensku za účinnosti zák. č. 123/1927 Sb. a nař. č. 96/1928 Sb. jako odvolací stolice vůči usnesení valného shromáždění býv. urbarialistů ve věci opravy seznamů urbarialistů, není konečné. (Nál. z 18. listopadu 1933, č. 8275.)

Váleční poškozenci.

Vládní nařízení č. 363/1922 Sb., pokud v odstavci 4. k § 4 zákona č. 142/20 Sb. stanoví, že pro příjem z podniků, uvedených v § 4, odst. 1. cit. zákona, platí všeobecná hranice příjmu, vylučující z nároku na důchod podle § 2 zákona, není kryto zákonem. (Nál. ze 16. září 1933, č. 15.646.)

Nárok na důchod válečného poškozence, uvedeného v § 4, odst. 1. zákona č. 142/1920 Sb., jest výhradně posuzovati podle § 4 cit. zákona. (Nál. ze 16. září 1933, č. 15.646.)

Vojenské věci.

Bývalý rakouský vojenský gážísta z povolání, který nebyl převzat do československé vojenské činné služby proto, že nepodal přihlášku o převzetí jako vojenský gážísta z povolání v činné službě ve smyslu zák. č. 194/1920, resp. vlád. nař. č. 514/1920, nenabyl nároku na zaopatřovací požitky ani podle zákona č. 159/1926 Sb. (Nál. ze 6. září 1933, č. 14.562.)

Předpis § 10 voj. služeb. předpisu A - VII o určení pořadí vztahuje se pouze na případy, v nichž skutečnost, pro kterou nastal odklad povýšení, vznikla za účinnosti tohoto předpisu. (Nál. ze 7. října 1933, č. 16.353.)

Ministerstvo národní obrany v případech, kdy rozhoduje o nároku na výslužné na základě superarbitračního řízení, jemuž předcházely nálezy a posudky, jež se liší od výsledku posledního superarbitračního řízení, je vzhledem k ustanovení § 23, bod 5., sup. předpisu B - X - 1 povinnu hleděti k tomu, je-li odchylný nález a posudek u porovnání s nálezy a posudky dřívějšími řádně superarbitrační komisí odůvodněn. (Nál. z 19. října 1933, č. 17.100.)

Přeložení do výslužby vojenského gážísty bez superarbitračního řízení a bez vlastní žádosti podle § 5, odst. 2., č. 1 a 2, zákona č. 76/1922 Sb. nepředpokládá vydání zvláštního zákona, o němž se mluví pod č. 3 téhož odstavce. (Nál. z 25. října 1933, č. 17.531.)

Z výroku zemského vojenského velitelství, jímž odmítlo odpor ve smyslu § 3 zák. č. 72/1887 ř. z. proti administrativnímu náhradnímu nálezu vojenskému jako opožděný, jest stížnost k ministerstvu národní obrany přípustna.

Na 14 denní lhůtu k podání zmíněného odporu nevztahuje se předpis § 36 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. (správního řádu) o čítání lhůty. (Nál. z 21. listopadu 1933, č. 17.098.)

Vyvlastnění.

Maje vydati potvrzení o nutné potřebě bytu podle § 4, odst. 1. zákona o ochraně nájemníků č. 44/1928 Sb., zkoumá úřad správní prejudiciálně, jde-li o byt, podléhající ochraně nájemníků. (Nál. z 20. září 1933, č. 19.352/32.)

Podle § 6, odst. 5. zákona o stavebním ruchu č. 45/1930 Sb. nese náklady vyvlastňovacího řízení — mimo náklady řízení odvolacího podle věty druhé, odst. 5. v případě, že odvolání expropiáta bylo zamítnuto — vyvlastňovatel bez ohledu na výsledek řízení.

Náklady vyvlastňovacího řízení v § 6, odst. 5., věta 1. zákona o stavebním ruchu č. 45/1930 Sb., rozuměti dlužno i nutné náklady právního a odborného zastoupení strany. (Nál. z 26. října 1933, č. 17.195.)

Zaměstnanci veřejní.

Obecní notář nemá vůči obci, v níž jest jeho úřední působistiště, nárok na diety pro dvojí domácnost, ani když mu obec neposkytla naturálního bytu podle § 14 zák. č. 211/1920 Sb. (Nál. ze 4. září 1933, č. 8926/31.)

Okolnost, že Léčebný fond veřejných zaměstnanců, zřízený zákonem č. 221/1925 Sb., vznikl až po 1. lednu 1923, nevylučuje sama o sobě použití § 212 zák. č. 103/1926 Sb. na jeho zaměstnance. (Nál. z 20. září 1933, č. 15.827.)

Předpis § 52 vlád. nař. č. 96/1930 Sb. neupravuje otázku, jakým způsobem jest určití dobu rozhodnou pro stanovení nové pensijní základny ve smyslu zákona č. 70/1930 a vlád. nař. č. 96/1930 Sb. (Nál. z 25. září 1933, č. 7727/31.)

Vdova po pragmatikálním státním zaměstnanci jest legitimována za účelem výměry své pense požadovati, aby pensijní základna jejího manžela byla přezkoumána se zřetelem na jeho legionářskou službu. (Nál. z 29. září 1933, č. 16.347.)

Ustanovení § 12, odst. 1. vlád. nař. č. 103/1927 Sb. o přiznání hodnostního titulu, stanoveného pro nejbližší vyšší platovou stupnici, nevztahuje se na úředníka, který nebyl převeden do nových úřednických kategorií podle § 3 vlád. nař., č. 103/1927 Sb. (Nál. z 10. října 1933, č. 16.837.)

Drahotní přídavek na děti státního zaměstnance, studující na učilišti, požadovaný pro dobu po 18. roku věku (§ 6, I., odst. I. a § 15 zák., č. 394/1922 Sb.), nelze odepřítí jedině z důvodu, že dítě nevykazovalo řádný prospěch ve studiích, konaných před 18. rokem věku. (Nál. ze 14. října 1933, č. 16.907.)

Státní úředník čsl. nemá nároku na zápočet župní služby diurnistické do doby rozhodné pro vyměření odpočívých požitků. (Nál. ze 17. října 1933, č. 17.309.)

Předpokladem nároku na úmrtné po státním úředníku podle § 65, odst. 2., in fine služeb. pragm. z r. 1914, není, aby descendent, činící si nárok na úmrtné, zesnulého ošetřoval osobně. (Nál. z 18. října 1933, č. 12.174/32.)

Podmínkou nároku na diety pro dvojí domácnost ve smyslu usnesení ministerské rady z 22. ledna 1919, 19. července 1919 a 9. prosince 1919 o stěhovacích výlohách a dietách není, aby zaměstnanec žil od své rodiny úplně odloučeně. (Nál. z 18. října 1933, č. 17.170.)

Vyloučení neb odklad zvýšení služného úředníka ve smyslu § 16 plat. zákona č. 103/1926 v souvislosti s § 51, odst. 4. služ. pragm. může mít za následek jen taková nepřiznivá kvalifikace, která byla provedena v mezích § 14 služ. pragm. v souvislosti s § 19 platového zákona.

Není-li zvláštními předpisy ve smyslu § 14, odst. 3. služ. pragm. ustanoveno jinak, nepodléhá úředník třetí neb vyšší platové stupnice pravidelnému určení kvalifikace. (Nál. z 18. října 1933, č. 17.362.)

Úsudek o tom, zda služba kancelářského oficianta byla uspokojivou ve smyslu § 88 nař. č. 113/1926 Sb., může si úřad učiniti samostatně bez ohledu na výsledek kvalifikace určené podle § 15 cit. nař. (Nál. z 23. října 1933, č. 17.534.)

Odvolání proti rozhodnutí disciplinární komise I. instance je podáno včas jenom tehdy, bylo-li v předepsané lhůtě odvolací podáno nebo zasláno poštou na předsedu disciplinární komise I. instance (§ 133 služ. pragm.), a nestačí, bylo-li podáno nebo zasláno poštou (§ 151, odst. 2. služ. pragm.), byť i v odvolací lhůtě, na disciplinární komisi I. stolice, nedošlo-li předsedy včas. (Nál. z 25. října 1933, č. 17.746.)

Okolností, která může býti důvodem přeložení úředníka obce Pražské na dovolenou s čekatelným podle § 23 Pravidel o úpravě platových a některých služebních poměrů zaměstnanců hlav. města Prahy ze dne 6. září 1926 a ze dne 6. prosince 1926, může býti i zdravotně závadný stav úředníka, je-li takového rázu, že další služební činnost úředníkovu na místě téhož oboru služebního, odpovídajícího jeho postavení v platové stupnici, nelze připustiti, poněvadž by jinak mohlo nastati ohrožení důležitých zájmů veřejné služby. (Nál. z 31. října 1933, č. 15.782.)

Úředník býv. zastupitelského okresu v zemi České mohl nabýti „platových práv“ ve smyslu § 10 zák. č. 125/1927 Sb. jen z oněch usnesení zákonných orgánů uvedených okresů, o nichž byl orgány těmi řádně vyrozuměn před 1. prosincem 1928. (Nál. z 31. října 1933, č. 16.288.)

Nároku obecního úředníka na ponechání správcovského přídavku jako zvláštní výhody podle ustanovení § 41. odst. 3. zákona o obec. úřednících č. 443/1919 Sb., nebrání okolnost, že úředníku byla v jiných směrech poskytnuta platová úprava výhodnější, než jakou mu zaručují předpisy citovaného zákona. (Nál. z 2. listopadu 1933, č. 17.979.)

Rozhodnutí zemského úřadu v Praze o odvolání do rozhodnutí policejního ředitelství v Praze o osobních záležitostech členů uniformované a neuniformované stráže bezpečnosti, vydané za platnosti zákona č. 125/1927 Sb., jest ve smyslu čl. 8, odst. 2. cit. zák. konečné. (Nál. z 22. listopadu 1933, č. 19.476.)

Požadavek, aby státní zaměstnanec byl ženat, jako předpoklad nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti podle bodu II D 2 „Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku“ z 27. července 1920, nelze posuzovati jen podle doby zproštění služby v dřívějším působišti. (Nál. z 22. listopadu 1933, č. 19.477.)

Při určení služebního pořadí úředníka podle § 20 plat. zák. č. 103/1926 Sb. zůstává mimo úvahu služební doba legionářská. (Nál. z 25. listopadu 1933, č. 19.741.)

Usnesení zastupitelského sboru v Bratislavě o úpravě platů a mezd zaměstnanců městských podniků podléhá schválení zemským výborem. (Nál. z 28. listopadu 1933, č. 19.180/31.)

Z d r a v o t n i c t v í .

Závazek rodičů platiti za nemajetné své děti léčebné ve veřejné nemocnici podle § 7 zák., čl. XXI/98 nezaniká, vystoupí-li dítě sňatkem z společné domácnosti rodičů. (Nál. z 30. září 1933, č. 16.117.)

Z e m ě ě l s t v í .

Strana nemá nároku, aby ve výpočtu o vyrovnání scelovacích nákladů podle § 234 min. nař. ze dne 30. listopadu 1911, č. 13 mor. z. z., ex 1912 o scelování zemědělských pozemků jednotlivé položky příjmů a vydání byly podrobně specifikovány. (Nál. ze 3. listopadu 1933, č. 17.932.)

Z n á m k o v é p r á v o .

O věci rozsouzené lze mluvit jen, je-li tu naprostá identita věci sporné a sporných stran; identická je věc, jsou-li veškeré znaky, které ji charakterisují, stejné a nezměněné tak, že je faktická a právní situace totožná. Ve sporu o výmaz známky z důvodu zaměnitelné podobnosti (§ 3 znám. zákona č. 19/1890 ř. z.) není situace totožná, byla-li původně známka, o kterou se žaloba opírala, vymazána, později však výmaz zrušen a zápis obnoven. (Nál. ze 3. října 1933, č. 16.373.)

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o .

Byl-li nedostatek zákonné náležitosti pro nastoupení živnosti znám úřadu I. stolice již při vydání živnostenského oprávnění, nemůže tento úřad odníti oprávnění to dle § 57. odst. 1. ž. ř. (Nál. z 5. září 1933, č. 14.774.)

Živnost sklenářskou a živnost malířství a leptání skla nelze považovati za živnosti příbuzné podle § 14 a) ž. ř. (Nál. z 12. září 1933, č. 14.868.)

Skutkovou podstatu přestupku vyhlášky spojených politických úřadů I. stolice v Praze ze 7. června 1923, č. II-A-13.590, zakládá jen buď překročení stanovených sazeb nebo nedbání předpisů o taxamtru a konečně přestoupení předpisu, že řidiči automobilu jsou povinni vyhláškou tou se vykázati. (Nál. z 21. září 1933, č. 14.676.)